

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/19/EU IRÁNYELVE

(2012. július 4.)

az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv számos tekintetben lényegi módosításra szorul ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség érdekében szükség van a szöveg átdolgozására.
- (2) Az Unió környezetvédelmi politikájának céljai között szerepel különösen a környezet megőrzése, védelme és minőségének javítása, az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű felhasználása. Ez a politika az elővigyázatosság elvén, a megelőzés elvén, a szennyező fizet elvén, valamint azon az elven alapul, hogy a környezeti károkat elsődlegesen azok forrásánál kell leküzdeni.
- (3) A Közösség környezetvédelemmel és fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai és cselekvési programja (ötödik környezetvédelmi cselekvési program) ⁽⁵⁾ megállapította, hogy a fenntartható fejlődés megvalósításához jelentős változásokra van szükség a jelenlegi fejlesztési, termelési, fogyasztási és magatartási modellekhez képest, és többek között a természeti erőforrások pazarló fogyasztásának csökkentését és a szennyezés megelőzését támogatja. Megemlítette az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, mint szabályozni kívánt célterületet, tekintettel a megelőzés, a hasznosítás, valamint a hulladékok biztonságos ártalmatlanítása elveinek alkalmazására.
- (4) Ez az irányelv kiegészíti az Unió általános hulladékgazdálkodási jogszabályait, így például a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁶⁾. Az említett irányelvben található

fogalom meghatározásokra utal, beleértve a hulladék és az általános hulladékgazdálkodási műveletek fogalom meghatározását is. A gyűjtés fogalom meghatározása a 2008/98/EK irányelvben magában foglalja a hulladékoknak a hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából végzett előzetes válogatását és előzetes tárolását is. A 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ megállapítja az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények kereteit, és olyan energiával kapcsolatos termékek tekintetében is módot nyújt konkrét környezetbarát tervezésre vonatkozó követelmények elfogadására, amelyeket ez az irányelv is szabályozhat. A 2009/125/EK irányelv és az annak értelmében elfogadott végrehajtási intézkedések nem ütköznek a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokba. Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ a hatálya alá eső összes elektromos és elektronikus berendezés tekintetében előírja a tiltott anyagok más anyagokkal való helyettesítését.

- (5) A piac folyamatos bővülésével és az innovációs ciklusok további rövidülésével egyre nagyobb ütemben cserélődnek a berendezések, és ennek megfelelően az elektromos és elektronikus berendezések gyors ütemben növekvő hulladékforrássá válnak. Jóllehet a 2002/95/EK irányelv hatékonyan hozzájárult az új elektromos és elektronikus berendezések veszélyesanyag-tartalmának csökkentéséhez, még hosszú évekig számolni kell a higany, a kadmium, az ólom, a hat vegyértékű króm, a poliklórozott bifenilek (PCB-k) és az ózonlebontó anyagok jelenlétével az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiban. Az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok komoly problémát jelentenek a hulladékkezelési fázisban, és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafeldolgozását nem végzik megfelelő mértékben. Az újrafeldolgozás hiánya értékes erőforrások elvesztéséhez vezet.
- (6) Ezen irányelv célja, hogy a fenntartható termeléshez és fogyasztáshoz elsősorban az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai keletkezésének megakadályozásával, továbbá – az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentése és az erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás érdekében – az említett hulladékok újrahaznátalával, újrafeldolgozásával és egyéb hasznosításával, és az értékes másodlagos nyersanyagok visszanyerésével hozzájáruljon. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és fogyasztók, és különösen az

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 39. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. február 3-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. július 19-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2012. január 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 7-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

⁽⁵⁾ HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

⁽⁶⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽⁷⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽⁸⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésében és kezelésében közvetlenül részt vevő szereplők környezetvédelmi teljesítményét. A gyártói felelősség elvének országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők pénzügyi terhei vonatkozásában. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti politikák eltérése gátolja az újrafeldolgozási politikák hatékonyságát. Az alapvető kritériumokat ennek megfelelően uniós szinten kell megállapítani, és minimumszabályokat kell kidolgozni az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése tekintetében.

- (7) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az értékesítés módszerétől függetlenül kell alkalmazni a termékekre és a gyártókra, beleértve a távértékesítést és az elektronikus értékesítést is. Ebben az összefüggésben a távértékesítési és elektronikus értékesítési csatornákat használó gyártók és forgalmazók kötelezettségeinek, amennyire csak lehetséges, ugyanolyannak kell lenniük, és azokat ugyanúgy kell érvényesíteni, mint a többi értékesítési csatorna esetében, annak érdekében, hogy ne a többi értékesítési csatorna viselje az ezen irányelv alapján azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a hulladékaiból eredő költségeket, amelyeket távértékesítés vagy elektronikus értékesítés útján értékesítettek.
- (8) Az ezen irányelv szerinti kötelezettségeknek egy adott tagállamban való teljesítése érdekében a gyártónak az adott tagállamban letelepedettnek kell lennie. Kivételes esetben, a belső piac megfelelő működését korlátozó meglévő akadályok és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a területükön nem letelepedett, de egy másik tagállamban letelepedett gyártók számára, hogy kijelöljenek egy felhatalmazott képviselőt, aki az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek teljesítéséért felel. Az adminisztratív terheket ezen felül csökkenteni kell a nyilvántartásba vétel és a jelentési eljárások egyszerűsítésével, valamint annak biztosításával, hogy az egyes tagállamokon belüli nyilvántartásba vételért nem vetnek ki kettős terheket.
- (9) Ennek az irányelvnek ki kell terjednie valamennyi fogyasztók által használt és valamennyi szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival érintkezésbe kerülő valamennyi szereplő védelmét szolgáló biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló uniós jogszabályok, valamint a speciális uniós hulladékgazdálkodási jogszabályok, különösen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül, illetve a terméktervezésre vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a 2009/125/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni. A hűtőberendezések hulladékainak, továbbá az azokban található anyagoknak, keverékeknek, illetve alkatrészeknek az újrahasználatra való előkészítését, hasznosítását és újrafeldolgozását a vonatkozó uniós jogszabályokkal, különösen az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2009. szeptember 16-i 1005/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ és az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról

szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁾ összhangban kell végezni. Ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához nincsen szükség arra, hogy annak hatálya kiterjedjen az olyan nagyméretű, helyhez kötött berendezésekre, mint például az olajfűró tornyok, a repülőtéri csomagszállító rendszerek vagy a felvonók. Azonban ezen irányelv hatálya alá kell tartoznia minden olyan berendezésnek, amely nem speciálisan az említett berendezések részeként lett tervezve és elhelyezve, és amely nem csak az ilyen berendezések részeként töltheti be funkcióját. Ez vonatkozik például a világítóberendezésekre és a fotovoltaiikus panelekre.

- (10) Ezt az irányelvet a hatályának pontos meghatározása érdekében ki kell egészíteni néhány fogalom meghatározással. A hatály felülvizsgálata keretében azonban az elektromos és elektronikus berendezések fogalmának meghatározását tovább kell pontosítani, hogy a tagállamok vonatkozó nemzeti intézkedései, valamint jelenlegi, alkalmazott és bevált gyakorlatai közelebb kerüljenek egymáshoz.
- (11) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát, szétszerelését és hasznosítását segítő környezetbarát tervezési követelményeket a 2009/125/EK irányelvet végrehajtó intézkedések keretében kell meghatározni. Az újrahasználat és hasznosítás terméktervezésen keresztüli optimalizálása érdekében a termék egész életciklusát figyelembe kell venni.
- (12) A gyártói felelősségnek ezen irányelvben történő megállapítása eszköz az elektromos és elektronikus berendezések olyan kialakításának és gyártásának ösztönzésére, amely teljes mértékben figyelembe veszi és megkönnyíti a javításukat, esetleges bővítésüket, újrahasználatukat, szétszerelésüket és újrafeldolgozásukat.
- (13) A forgalmazók elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszavételével és kezelésével foglalkozó munkavállalói biztonságának és egészségének biztosítása érdekében a tagállamoknak a biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban meg kell határozniuk azokat a feltételeket, amelyek mellett a forgalmazók a visszavételt megtagadják.
- (14) Az elkülönített gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrafeldolgozása biztosításának egyik előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unión belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmének előirányzott színvonalát. A fogyasztóknak aktívan hozzá kell járulniuk az ilyen gyűjtés sikeréhez, és ösztönözni kell őket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatására. Ennek érdekében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatásához megfelelő létesítményeket kell létrehozni, beleértve az olyan nyilvános gyűjtőpontokat, ahol a magánháztartások legalább ingyenesen visszajuttathatják az ilyen hulladékokat. A forgalmazóknak fontos szerepük van az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének sikerében. Ezért az elektromos és elektronikus berendezésekből származó apró hulladékok

⁽¹⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2009.10.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

kiskereskedelmi üzletekben lévő gyűjtőpontjaira nem vonatkozhat a 2008/98/EK irányelv szerinti nyilvántartásba vételi és engedélyezési kötelezettség.

- (15) Az Unió által előirányzott védelmi színvonal és harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell elfogadniuk annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak elkülönített gyűjtése. Annak biztosítására, hogy a tagállamok hatékony gyűjtési rendszerek kialakítására törekedjenek, elő kell írni a számukra, hogy magas arányt érjenek el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtése terén, különösen az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztóberendezések tekintetében, figyelemmel ezek jelentős környezeti hatására, és a 842/2006/EK rendeletben és az 1005/2009/EK rendeletben foglalt kötelezettségekre. A 2008-ban a Bizottság által végzett hatásvizsgálat adatainak tanúsága szerint a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések 65 %-át már akkor is elkülönítetten gyűjtötték, de ezek több mint felénél fennállt a szabálytalan kezelés és az illegális kivitel veszélye, és ha a hulladékot megfelelően is kezelték, arról nem számoltak be. Ez értékes másodlagos nyersanyagok elvesztéséhez, a környezet pusztulásához és következetlen adatszolgáltatáshoz vezet. Ennek elkerülése érdekében ambíciózus gyűjtési arányra van szükség, és biztosítani kell, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékaikat környezetvédelmi szempontból megfelelően kezeljék, és megfelelően beszámoljanak róla. Célszerű minimumkövetelményeket meghatározni a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezések szállítmányaira vonatkozóan, amely minimumkövetelmények alkalmazásakor a tagállamok figyelembe vehetik a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ végrehajtása keretében a megbízottak számára kidolgozott vonatkozó iránymutatásokat. Az ilyen minimumkövetelmények célja minden esetben annak elkerülése kell, hogy legyen, hogy a működésképtelen elektromos és elektronikus berendezéseket nem kívánatos módon fejlődő országokba szállítsák.
- (16) Az ambíciózus gyűjtési célkitűzések meghatározását az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékainak mennyiségére kell alapozni, kellő tekintettel a termékek tagállamonként eltérő életciklusára, a nem telített piacokra és a hosszú életciklusú elektromos és elektronikus berendezésekre. Ezért a közeljövőben ki kell dolgozni a gyűjtési arányok elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékain alapuló kiszámításának módszertanát. A jelenlegi becslések szerint az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékainak 85 %-os gyűjtési aránya nagyjából megegyezik a tárgyévét megelőző három évben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagtömegének 65 %-os gyűjtési arányával.
- (17) A szennyező anyagoknak az újrafeldolgozott anyagokba, illetve a hulladékáramba történő bekerülése megakadályozásának érdekében elengedhetetlen az elektromos és

elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése. Az ilyen kezelés a leghatékonyabb eszköz annak biztosítására, hogy az Unió belülről elérjük a környezet védelmének előirányzott színvonalát. A gyűjtési, újrafeldolgozási és hulladékkezelési tevékenységeket végző létesítményeknek vagy vállalkozásoknak meg kell felelniük bizonyos minimumszabályoknak, hogy elkerüljék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével összefüggő negatív környezeti hatásokat. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, hasznosítási és újrafeldolgozási technikákat kell alkalmazni, feltéve, hogy azok az emberi egészséget és a környezetet védelmének magas színvonalát biztosítják. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, hasznosítási és újrafeldolgozási technikákat a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ foglalt eljárásokkal összhangban részletesebben meg lehet határozni.

- (18) A felmerülő és újonnan azonosított egészségügyi kockázatokkal foglalkozó tudományos bizottság a 2009. január 19-i, „A nanotechnológiai termékek kockázatelemzése” című véleményében kimondta, hogy a hulladékfázisban és az újrafeldolgozás során előfordulhat a nagy szerkezetekbe – például az elektromos áramkörökbe – szilárdan beágyazott nanoanyagoknak való kitettség. Az elektromos és elektronikus berendezések nanoanyagot tartalmazó hulladékainak kezelése révén az emberi egészséget és a környezetet fenyegető lehetséges kockázatok ellenőrzése érdekében a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség lehet-e azok különleges kezelésére.
- (19) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtését, tárolását, szállítását, kezelését és újrafeldolgozását, valamint újrahasználatra való előkészítését a környezet és az emberi egészség megóvását, valamint a nyersanyagok megőrzését célzó megközelítéssel kell végezni, céljuknak pedig az elektromos és elektronikus berendezésekben található értékes erőforrások újrafeldolgozásának kell lennie, az Unió belüli jobb áruellátás biztosítása érdekében.
- (20) Lehetőség szerint elsőbbséget kell élveznie az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai és alkatrészei, készülékreszei és fogyóanyagai újrahasználatra való előkészítésének. Azokban az esetekben, ahol ez nem célszerű, az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi elkülönítetten gyűjtött hulladékát hasznosítási folyamatoknak kell alávetni, amelyek során magas fokú újrafeldolgozást és hasznosítást kell elérni. A gyártókat továbbá arra kell ösztönözni, hogy az újrafeldolgozott anyagokat építsék be az új berendezésekbe.
- (21) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítását, újrahasználatra való előkészítését és újrafeldolgozását csak abban az esetben kell beleszámítani az ezen irányelvben meghatározott irányszámok teljesítésébe, amennyiben a hasznosítás, újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás nem ütközik a berendezésre vonatkozó egyéb uniós vagy nemzeti jogszabályokkal. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrahasználatra való megfelelő előkészítésének, megfelelő újrafeldolgozásának és megfelelő hasznosításának biztosítása nagy jelentőséggel bír az ésszerű erőforrás-gazdálkodás szempontjából, és optimalizálni fogja az erőforrás-ellátást.

⁽¹⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

- (22) Unió szinten kell megállapítani az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás finanszírozásának alapelveit, és a finanszírozási rendszereknek hozzá kell járulniuk a magas gyűjtési arányokhoz, és a gyártói felelősség elvének megvalósulásához.
- (23) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább ingyenesen visszajuttathassák. A gyártóknak kell finanszírozniuk legalább a gyűjtőhelyekről történő gyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A tagállamoknak ösztönözniük kell a gyártókat arra, hogy teljes mértékben vállalják az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének felelősségét, különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, beleértve a magánháztartásokból származókat is, gyűjtésének finanszírozása révén a teljes hulladékláncra kiterjedően, az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékai kívánatostól elmaradó kezelésének és illegális kivitelének elkerülése, a gyártói finanszírozás uniós szintű harmonizációja útján egységes piaci követelmények kialakítása, valamint annak érdekében, hogy az ilyen hulladékok gyűjtésével járó pénzügyi terhek a „szennyező fizet” elvének megfelelően átkerüljenek az általános adófizetőről az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztóira. A gyártói felelősség elvének legmagasabb fokú érvényesítése érdekében valamennyi gyártónak felelősnek kell lennie a saját termékeiből származó hulladékokkal való gazdálkodás finanszírozásáért. Választási lehetőséget kell biztosítani a gyártó számára, hogy egyéni vagy valamely kollektív rendszerhez csatlakozva tesz-e eleget ennek a kötelezettségnek. Valamennyi gyártónak termékei forgalomba hozatalakor pénzügyi garanciát kell nyújtania arra vonatkozóan, hogy nem hárítja át a társadalomra, illetve a többi gyártóra az azon termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás költségeit, amely termékek vonatkozásában minden tevékenységét megszüntette. A hulladékká vált régebbi berendezésekkel való gazdálkodás finanszírozásának felelősségét az összes jelenlegi gyártónak közösen kell viselnie olyan kollektív finanszírozási rendszerek révén, amelyekhez a költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan hozzájárul. A kollektív finanszírozási rendszereknek nem lehet olyan hatásuk, hogy kizárják a piaci rés betöltésére hivatott termékek gyártóit, a kis mennyiségeket előállító gyártókat, az importőröket és a piacra újonnan belépőket. A kollektív rendszerek differenciált díjszabást vezethetnek be annak alapján, hogy mennyire egyszerű a termékek és az azokban lévő értékes másodlagos nyersanyagtartalom újrafeldolgozása. Az ezen irányelv hatálya alá most bekerülő hosszú életciklusú termékek – mint például a fotovoltaikus panelek – esetében a lehető legjobban ki kell használni a meglévő gyűjtési és hasznosítási rendszereket, amennyiben azok megfelelnek az ezen irányelvben foglalt követelményeknek.
- (24) A gyártók számára meg lehet engedni, hogy a vásárlókat az új termékek eladásakor önkéntes alapon tájékoztassák az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai környezetvédelmi szempontból megfelelő gyűjtésének, kezelésének és ártalmatlanításának költségeiről. Mindez összhangban áll a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési tervről szóló bizottsági közleményben foglaltakkal, különösen a tudatosabb fogyasztás és a zöld közbeszerzés tekintetében.
- (25) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai gyűjtésének sikeréhez elengedhetetlen, hogy a felhasználók tájékoztatást kapjanak arról az előírásról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait nem szabad válogatatlan települési hulladékként ártalmatlanítani, hanem elkülönítetten kell azokat gyűjteniük, valamint a gyűjtési rendszerekről és ezeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásban játszott szerepéről. Ez a tájékoztatás szükségessé teszi azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a megfelelő jelölését, amelyek a szeméthyűjtő tartályokba kerülhetnek, illetve a települési hulladék gyűjtésére használt más hasonló módon válhatnak meg tőlük.
- (26) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodás, különösen a kezelés és hasznosítás vagy újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében fontos, hogy a gyártók tájékoztatást nyújtsanak az alkatrészek és anyagok azonosítására vonatkozóan.
- (27) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vizsgálatra és nyomon követésre szolgáló infrastruktúra lehetővé tegye ezen irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzését, tekintettel többek között a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló, 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾.
- (28) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelv rendelkezéseit megsértő, a hulladékgazdálkodásért felelős természetes és jogi személyekre hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki. A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ sérelme nélkül a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra is, hogy intézkedéseket tegyenek a meg nem felelés és a korrekciós intézkedések költségei megfizetése céljából.
- (29) Az ebben az irányelvben kitűzött célok elérésének nyomon követéséhez információkra van szükség az Unióban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegéről, valamint az elektromos és elektronikus berendezések ennek az irányelvnek megfelelően összegyűjtött hulladékai gyűjtésének, újrahasználásra való előkészítésének (beleértve, amennyiben lehetséges, teljes berendezések újrahasználásra történő előkészítését is), hasznosításának vagy újrafeldolgozásának és exportjának arányáról. A gyűjtési arányok kiszámítása céljából közös módszereket kell kidolgozni az elektromos és elektronikus berendezések tömegének kiszámítására, tisztázandó, többek között azt, hogy e fogalom magában foglalja-e a teljes berendezés forgalomba hozatalkor mért tényleges tömegét, beleszámítva az összes alkatrészt, készülékrészt, kiegészítőt és fogyóanyagot, de nem számítva a csomagolást, az elemeket, valamint a felhasználói utasításokat és útmutatókat.

⁽¹⁾ HL L 118., 2001.4.27., 41. o.

⁽²⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

- (30) Helyénvaló megengedni, hogy a tagállamok amellet döntsenek, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén hajtják végre az ebben az irányelvben foglalt egyes rendelkezéseket, feltéve, hogy betartanak bizonyos előírásokat.
- (31) A tagállamok által a gyűjtési arányok teljesítése során tapasztalt nehézségek leküzdése, a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevétele és a hasznosítási irányszámok teljesítésére vonatkozó rendelkezések kiegészítése érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a bizonyos tagállamokat érintő átmeneti rendelkezésekre, a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazodásra és az elektromos és elektronikus berendezések Unióból exportált, a hasznosítási irányszámok teljesítésébe beszámító hulladékaira vonatkozó részletes szabályokra vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésékor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érintheti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentős változtatásnak minősül. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (34) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (35) Ez az irányelv nem érintheti a XI. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (36) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a probléma léptéke miatt az az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok képződése és kezelése nyomán fellépő káros hatások megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás általános hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén védik a környezetet és az emberi egészséget, összhangban a 2008/98/EK irányelv 1. és 4. cikkével, hozzájárulva ezáltal a fenntartható fejlődéshez.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni az alábbiak szerint:

- a) 2012. augusztus 13-tól 2018. augusztus 14-ig (átmeneti időszak), a (3) bekezdésre is figyelemmel, az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre. A II. melléklet tartalmazza az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját;
- b) 2018. augusztus 15-től a (3) és (4) bekezdésre is figyelemmel, valamennyi elektromos és elektronikus berendezésre. Valamennyi elektromos és elektronikus berendezést be kell sorolni a III. mellékletben meghatározott kategóriákba. A IV. melléklet tartalmazza a III. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját (nyitott hatály).

(2) Ezt az irányelvet a biztonságra és egészségügyre, valamint a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok, különösen a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽³⁾, valamint a különös uniós hulladékgazdálkodási és terméktervezési jogszabályok követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi elektromos és elektronikus berendezésekre:

- a) a tagállamok biztonságához fűződő alapvető érdekeinek védelméhez szükséges berendezések, ideértve azon fegyvereket, lőszerket és hadianyagokat, amelyeket kifejezetten katonai célokra szánnak;

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽³⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

- b) azok a berendezések, amelyek kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alól kizárt vagy az alá nem tartozó berendezés részeként lettek tervezve és elhelyezve, és amelyek csak az adott berendezés részeként tölthetik be funkciójukat;
- c) izzólámpák.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározott berendezéseken túl ez az irányelv 2018. augusztus 15-től nem alkalmazandó az alábbi elektromos és elektronikus berendezésekre:
- a) a világűrben való felhasználásra tervezett berendezések;
- b) nagyméretű, rögzített ipari szerszámok;
- c) nagyméretű, helyhez kötött berendezések, kivéve azokat a berendezéseket, amelyek nem kifejezetten e berendezések részeként lettek tervezve és elhelyezve;
- d) a személy- és áruszállítási eszközök, kivéve a típusjövahagyással nem rendelkező kétkerekű elektromos járműveket;
- e) a kizárólag szakmai használat céljából rendelkezésre bocsátott nem közúti mozgó gépek;
- f) a kifejezetten csak kutatás és fejlesztés céljából tervezett, kizárólag vállalkozások által egymás rendelkezésére bocsátott berendezések;
- g) az életciklusuk vége előtt várhatóan fertőzővé váló orvostechikai eszközök és *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközök, valamint az aktív beültethető orvostechikai eszközök.
- (5) A Bizottság legkésőbb 2015. augusztus 14-ig felülvizsgálja ennek az irányelvnek az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott hatályát, beleértve a III. mellékletben foglalt nagy- és kisgépek közötti különbségtételre vonatkozó paramétereket is, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatolni kell.

3. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában:
- a) „elektromos és elektronikus berendezések”: azok a berendezések, amelyek rendeltetésszerű működéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az elektromos áram vagy elektromágneses mező generálására, átvitelére és mérésére szolgáló olyan berendezések, amelyeket váltóáram esetén legfeljebb 1 000 V, egyenáram esetén pedig legfeljebb 1 500 V feszültségen történő használatra terveztek;
- b) „nagyméretű, rögzített ipari szerszámok”: gépek, berendezések és/vagy alkatrészek nagyméretű összessége, amelyek egy adott alkalmazás céljából működnek együtt, és amelyeket szakemberek állandó jelleggel adott helyen üzemelnek be és szerelnek le, és amelyeket szakemberek használnak és tartanak karban valamely ipari gyártó létesítményben vagy kutatási és fejlesztési létesítményben;
- c) „nagyméretű, helyhez kötött berendezés”: különböző típusú készülékek, illetve adott esetben egyéb eszközök nagyméretű kombinációja,
- i. amelyek összeszerelését, beüzemelését és leszerelését szakemberek végzik;
- ii. amelyeket állandó jelleggel egy előre meghatározott és kifejezetten e célra kijelölt területen lévő épület vagy egyéb létesítmény részeként kívánnak használni; és
- iii. amelyek kizárólag ugyanolyan speciális kialakítású berendezésekkel helyettesíthetők;
- d) „nem közúti mozgó gép”: fedélzeti energiaforrással rendelkező gép, amelynek működtetése mobilitást, vagy folyamatos vagy részben folyamatos mozgást követel meg meghatározott munkavégzési helyek között;
- e) „elektromos és elektronikus berendezések hulladécai”: azok az elektromos vagy elektronikus berendezések, amelyek a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében hulladéknak minősülnek, beleértve valamennyi alkatrészt, készülékrészt és fogyóanyagot, amely a termék részét képezi, amikor attól megválnak;
- f) „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – beleértve a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is:
- i. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt elektromos és elektronikus berendezéseket gyárt, illetve elektromos és elektronikus berendezéseket terveztet vagy gyártat, és azokat saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
- ii. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt más szállítók által gyártott berendezések viszonteladásával foglalkozik, ahol a viszonteladó nem tekintendő „gyártónak” abban az esetben, ha a gyártó márkanéve az i. pontban foglaltaknak megfelelően megjelenik a berendezésen;

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

- iii. valamely tagállam területén letelepedett, és azon tagállamban harmadik országból vagy egy másik tagállamból származó elektromos és elektronikus berendezéseket hoz üzletszerűen forgalomba; vagy
- iv. valamely tagállamban távközlő eszközök révén elektromos és elektronikus berendezéseket értékesít közvetlenül magánháztartások vagy egyéb felhasználók számára, de egy másik tagállamban vagy harmadik országban telepedett le.

Nem tekintendő „gyártónak” az, aki kizárólag finanszírozást nyújt valamely finanszírozási megállapodás értelmében, kivéve, ha az i-iv. pontok szerinti gyártóként is fellép;

- g) „forgalmazó”: bármely természetes vagy jogi személy a beszállítói láncban, aki elektromos és elektronikus berendezések piaci hozzáférhetőségét biztosítja. Ez a fogalom meghatározás nem akadályozza meg, hogy egy forgalmazó f) pont szerinti gyártó is legyen egyúttal;
- h) „elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladéka”: elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladéka, amelyek magánháztartásokból származnak, továbbá elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladéka, amelyek kereskedelmi, ipari, intézményi vagy egyéb forrásokból származnak, ha ez utóbbiak jellegüknél és mennyiségüknél fogva az elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladékaikhoz hasonlóak, amelyek magánháztartásokból származnak. Az olyan elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékokat, amelyeket feltehetően magánháztartások és egyéb felhasználók egyaránt használnak, minden esetben elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaiknak kell tekinteni;
- i) „finanszírozási megállapodás”: egy berendezéssel kapcsolatos hitel-, bérleti, haszonbérleti vagy részletfizetési szerződés vagy megállapodás, függetlenül attól, hogy a szóban forgó szerződés vagy megállapodás, illetve bármely kiegészítő szerződés vagy megállapodás rendelkezik-e a berendezés tulajdonjogának átruházásáról, vagy annak lehetőségéről;
- j) „piaci hozzáférhetőség biztosítása”: valamely tagállam piacán valamely termék gazdasági tevékenység keretében történő bármely rendelkezésre bocsátása forgalmazás, fogyasztás vagy használat céljára, akár fizetés ellenében, akár ingyensen;
- k) „forgalomba hozatal”: valamely termék piaci hozzáférhetőségének első alkalommal történő üzletszerű biztosítása valamely tagállam területén;
- l) „kivonás”: kézi, gépi, vegyi vagy kohászati eljárás, amelynek következtében a veszélyes anyagok, keverékek és összetevők egy meghatározható anyagfolyamban találhatóak vagy a kezelési folyamat során valamely anyagfolyam egy meghatározható részét alkotják. Egy anyag, keverék vagy összetevő akkor meghatározható, ha nyomon követhető annak ellenőrzése érdekében, hogy kezelése környezetvédelmi szempontból biztonságos-e;
- m) „orvostechikai eszköz”: az orvostechikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾

1. cikke (2) bekezdésének a), illetve b) pontja szerinti orvostechikai eszköz, illetve tartozék, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül;

- n) „*in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszköz”: az *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszközökről szóló, 1998. október 27-i 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 1. cikke (2) bekezdésének b), illetve c) pontja szerinti *in vitro* diagnosztikai orvostechikai eszköz, illetve tartozék, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül;
- o) „aktív beültethető orvostechikai eszköz”: az aktív beültethető orvostechikai eszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közléseiről szóló, 1990. június 20-i 90/385/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti aktív beültethető orvostechikai eszköz, amely elektromos vagy elektronikus berendezésnek minősül.

(2) A fentiekben túl alkalmazni kell a „veszélyes hulladék”, a „gyűjtés”, az „elkülönített gyűjtés”, a „megelőzés”, az „újrahasználat”, a „kezelés”, a „hasznosítás”, az „újrahasználatra való előkészítés”, az „újrafeldolgozás” és az „ártalmatlanítás” fogalmának a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében szereplő meghatározását is.

4. cikk

A termékek kialakítása

A belső piac megfelelő működéséről szóló és a termékek kialakítására vonatkozó uniós jogszabályok – beleértve a 2009/125/EK irányelvet is – sérelme nélkül a tagállamok ösztönzik a gyártók és az újrafeldolgozók közötti együttműködést, valamint azon intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik az elektromos és elektronikus berendezések tervezését és előállítását, mégpedig oly módon, amely előmozdítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, alkatrészeinek és anyagainak az újrahasználatát, a szétszerelését és a hasznosítását. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát és kezelését elősegítő környezetbarát tervezésre vonatkozóan a 2009/125/EK irányelv keretében meghatározott követelményeket betartsák, és hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát, kivéve, ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelem és/vagy a biztonsági követelmények tekintetében.

5. cikk

Elkülönített gyűjtés

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladék formájában történő ártalmatlanításának minimálisra csökkentése, az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi gyűjtött hulladéka helyes kezelésének biztosítása, valamint annak érdekében, hogy nagy arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak elkülönített gyűjtése, különösen és mindenekelőtt az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hőcserélő berendezések, a higanyt tartalmazó fénycsövek, a fotovoltai panelek és a III. melléklet 5. és 6. kategóriájában említett kisgépek vonatkozásában.

⁽²⁾ HL L 331., 1998.12.7., 1. o.

⁽³⁾ HL L 189., 1990.7.20., 17. o.

⁽¹⁾ HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

(2) Az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékai tekintetében a tagállamok biztosítják a következőket:

- a) olyan rendszerek bevezetését, amelyek a végső felhasználók és a forgalmazók számára lehetővé teszik a szóban forgó hulladékok legalább ingyenes visszajuttatását. A tagállamok biztosítják, különös tekintettel a népsűrűsége, a szükséges gyűjtőhelyek rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét;
- b) új termékek szállításakor a forgalmazók felelősek annak biztosításáért, hogy az ilyen hulladékot legalább ingyenesen, egy az egyben vissza lehessen juttatni a forgalmazóhoz, amennyiben a berendezés a szállított berendezéssel azonos jellegű, és ugyanazon feladatokat látta el. A tagállamok eltérhetnek ettől a rendelkezéstől, ha biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatása ezáltal nem válik nehezebbé a végső felhasználó számára, és ingyenes marad a végső felhasználó számára. Az ezzel az eltéréssel élő tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot;
- c) a forgalmazók biztosítsák az elektromos és elektronikus berendezésekből származó apró (egyik külső méretük sem haladja meg a 25 cm-t) hulladékok végső felhasználók számára ingyenes, és megegyező típusú elektromos és elektronikus berendezés vásárlásának kötelezettségével nem járó gyűjtését a legalább 400 négyzetméteres elektromos és elektronikus berendezésekkel foglalkozó eladótérrel rendelkező kiskereskedelmi üzletekben vagy közvetlen közelükben, kivéve, ha egy értékelés azt mutatja, hogy legalább ugyanolyan hatékonyak lehetnek a már meglévő alternatív gyűjtési rendszerek. Ezeket az értékeléseket nyilvánosságra kell hozni. Az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékait a 8. cikkkel összhangban megfelelően kezelni kell;
- d) a gyártók számára az a), b) és c) pont sérelme nélkül engedélyezett legyen, hogy az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékai tekintetében egyéni és/vagy kollektív visszavételi rendszereket alakítsanak ki és működtessenek, amennyiben ezek összhangban állnak ennek az irányelvnek a célkitűzéseivel;
- e) a nemzeti és uniós egészségügyi és biztonsági előírásokra tekintettel meg lehessen tagadni a szennyezettsége miatt a személyzet számára egészségügyi és biztonsági kockázatot jelentő elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak az a), b) és c) pontban leírtaknak megfelelő visszavételét. Az elektromos és elektronikus berendezések szóban forgó hulladékai tekintetében a tagállamoknak különös rendelkezéseket kell kidolgozniuk.

A tagállamok különös rendelkezéseket hozhatnak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak a), b) és c) pont szerinti visszavételére azokra az esetekre, amikor a berendezésből hiányoznak az alapvető alkatrészek, illetve, ha a berendezés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékain kívül más hulladékot is tartalmaz.

(3) A tagállamok kijelölhetik azokat a szereplőket, amelyek számára engedélyezett az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak gyűjtése a (2) bekezdésben említettek szerint.

(4) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseknek a (2) és a (3) bekezdésben említett gyűjtőhelyeken elhelyezett hulladékait adják át a gyártóknak,

illetve a nevükben eljáró harmadik feleknek, illetve újrahasználatra való előkészítés céljából adják át a kijelölt létesítményeknek vagy vállalkozásoknak.

(5) Az elektromos és elektronikus berendezések nem magánháztartásokból származó hulladékai esetében és a 13. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek gondoskodjanak az ilyen hulladék gyűjtéséről.

6. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak ártalmatlanítása és szállítása

(1) A tagállamok megtiltják az elektromos és elektronikus berendezések azon elkülönítetten gyűjtött hulladékainak ártalmatlanítását, amelyeket még nem kezeltek a 8. cikkben meghatározott módon.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékainak gyűjtését és szállítását oly módon végezzék, amely optimális feltételeket biztosít a veszélyes anyagok újrahasználatra való előkészítéséhez, újrafeldolgozásához és elkülönítéséhez.

Az újrahasználatra való előkészítés maximalizálása érdekében a tagállamok szorgalmazzák, hogy a gyűjtési rendszerek, illetve gyűjtőhelyek minden további szállítást megelőzően gondoskodjanak az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékainak az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött egyéb hulladékaiktól való, a gyűjtőpontokon történő elkülönítéséről, különösen hozzáférés biztosításával az újrahasznosító központok személyzete számára.

7. cikk

Gyűjtési arány

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül valamennyi tagállam biztosítja a gyártói felelősség elvének alkalmazását, és annak alapján azt, hogy minden évben elérjenek egy minimális gyűjtési arányt. 2016-tól a minimális gyűjtési arány 45 %-os, amely az elektromos és elektronikus berendezések egy adott évben az érintett tagállamban az 5. és a 6. cikknek megfelelően összegyűjtött hulladékai össztömegének a tárgyévvel megelőző három évben az adott tagállamban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegéhez viszonyított százalékos aránya. A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak mennyisége a 2016-tól 2019-ig tartó időszakban a második albekezdésben meghatározott gyűjtési arány eléréséig folyamatosan növekedjen.

2019-től az évente elérendő minimális gyűjtési arány a tárgyévvel megelőző három évben az érintett tagállamban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegének 65 %-a, vagy az elektromos és elektronikus berendezések ezen tagállam területén keletkezett hulladékainak 85 %-a.

2015. december 31-ig az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékainak elkülönített gyűjtése tekintetében a lakosonkénti éves átlagos arány továbbra is legalább négy kilogramm, vagy – amennyiben az nagyobb – az elektromos és elektronikus berendezéseknek az adott tagállamban a tárgyévvel megelőző három évben gyűjtött hulladékainak átlagos tömege.

A tagállamok az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai elkülönített gyűjtése tekintetében ennél ambíciózusabb arányokat is meghatározhatnak, amely esetben azt jelentik a Bizottságnak.

(2) Annak megállapítása érdekében, hogy a minimális gyűjtési arányt elérték-e, a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések 5. cikknek megfelelően elkülönítetten gyűjtött hulladékaikra vonatkozó információkat ingyenesen átadják a tagállamoknak, beleértve legalább az elektromos és elektronikus berendezések olyan hulladékaikra vonatkozó információkat, amelyeket:

- a) a gyűjtőhelyek és a hulladékkezelő létesítmények megkaptak;
- b) a forgalmazók megkaptak;
- c) a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek elkülönítetten gyűjtötték.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve Bulgária, a Cseh Köztársaság, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia infrastrukturális hiányosságai és az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztásának alacsony szintje miatt úgy dönthet, hogy:

- a) 2016. augusztus 14-től eléri azt, hogy a gyűjtési arány a tárgyvet megelőző három évben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések átlagos tömegének 45 %-a alatt, de 40 %-a felett legyen; és
- b) elhalasztja az (1) bekezdés második albekezdésében említett gyűjtési arány elérését egy általa választott időpontig, amely azonban legkésőbb 2021. augusztus 14-i lehet.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben megállapítja az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés terén jelentkező tagállami nehézségek kezeléséhez szükséges átmeneti rendelkezéseket.

(5) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, végrehajtási jogi aktusok útján, 2015. augusztus 14-ig közös módszertant dolgoz ki a nemzeti piacokon forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegének, továbbá az elektromos és elektronikus berendezések egyes tagállamokban keletkezett hulladékai tömeg alapján meghatározott mennyiségének kiszámítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság 2015. augusztus 14-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az (1) bekezdésben említett gyűjtési arányokhoz kapcsolódó határidők felülvizsgálatáról, és a III. mellékletben szereplő egy vagy több kategória – különösen a hőcserélő berendezések, a fotovoltai panelek, a kisgépek, a kis méretű számítástechnikai és távközlési berendezések és a higanyt tartalmazó fénycsövek – tekintetében esetlegesen külön gyűjtési arány meghatározásáról. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

(7) Amennyiben a Bizottság hatástanulmány alapján úgy ítéli meg, hogy az elektromos és elektronikus berendezések keletkezett hulladékai alapján meghatározott gyűjtési arányt felül kell vizsgálni, jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

8. cikk

Megfelelő kezelés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összes elkülönítetten gyűjtött hulladékát megfelelően kezeljék.

(2) A megfelelő kezelés – az újrahasználatra való előkészítés, valamint a hasznosítási és újrafeldolgozási műveletek kivételével – magában foglalja legalább az összes folyadék kivonását, valamint a VII. mellékletben foglaltaknak megfelelő szelektív kezelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek az elérhető legjobb technikák alkalmazásával rendszereket alakítsanak ki az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiknak hasznosítására. A rendszereket a gyártók egyénileg, illetve kollektívan is kialakíthatják. A tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtési vagy hulladékkezelési tevékenységet végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a VIII. mellékletben meghatározott műszaki követelményeknek megfelelően tárolja és kezelje az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a VII. melléklet módosítására vonatkozóan egyéb olyan kezelési technológiák bevezetése érdekében, amelyek az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából legalább ugyanolyan szintű védelmet biztosítanak.

A Bizottság megvizsgálja mindenekelőtt azt, hogy kell-e módosítani a mobiltelefonok nyomtatott áramköreire és a folyadékkristályos kijelzőkre vonatkozó tételeket. A Bizottság felkérést kap annak értékelésére, hogy szükség van-e a VII. melléklet módosítására az elektromos és elektronikus berendezésekben található nanoanyagok kérdésének kezelése érdekében.

(5) A tagállamok a környezetvédelem érdekében minimális minőségi előírásokat határozhatnak meg az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékaiknak kezelésére vonatkozóan.

Az ilyen minőségi előírások meghatározása mellett döntő tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, a Bizottság pedig közzéteszi ezeket az előírásokat.

A Bizottság legkésőbb 2013. február 14-ig felkéri az európai szabványügyi szervezeteket, hogy dolgozzanak ki európai szabványokat az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiknak kezelésére, beleértve a hasznosítást, az újrafeldolgozást és az újrahasználatra való előkészítést is. Az említett szabványoknak a legkorszerűbb megoldásokat kell tükrözniük.

Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság minimális minőségi szabványokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, elsősorban az európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványok alapulvételével. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság által elfogadott előírásokra való hivatkozást közzé kell tenni.

(6) A tagállamok ösztönzik a hulladékkezelési tevékenységeket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, hogy a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket vezessenek be.

9. cikk

Engedélyek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékkezelési tevékenységeket végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a 2008/98/EK irányelv 23. cikkének megfelelően engedélyt kapjon az illetékes hatóságoktól.

(2) Az engedélyezési követelmények alóli mentességeknek, a mentességek feltételeinek és a nyilvántartásba vételnek meg kell felelnie a 2008/98/EK irányelv 24., 25. és 26. cikkének.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett engedély vagy nyilvántartásba vétel tartalmazza mindazokat a feltételeket, amelyek a 8. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében szereplő előírások, valamint a 11. cikkben meghatározott hasznosítási irányszámok teljesítéséhez szükségesek.

10. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása

(1) A hulladékkezelési tevékenységet az érintett tagállamon vagy az Unión kívül is el lehet végezni abban az esetben, ha az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása összhangban van az 1013/2006/EK rendelettel és az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. vagy IIIA. mellékletében felsorolt egyes hulladékoknak a hulladékok határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló OECD-határozat hatálya alá nem tartozó egyes országokba történő hasznosítási célú kiviteléről szóló, 2007. november 29-i 1418/2007/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾.

(2) Az elektromos és elektronikus berendezések Unióból exportált hulladékai csak abban az esetben számítanak bele az ezen irányelv 11. cikkében meghatározott kötelezettségek és irányszámok teljesítésébe, ha az exportőr az 1013/2006/EK

rendeletnek és az 1418/2007/EK rendeletnek megfelelően igazolni tudja, hogy a kezelést az ezen irányelv előírásaival egyenértékű feltételek között végezték.

(3) A Bizottság legkésőbb 2014. február 14-ig a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a (2) bekezdésben foglalt szabályokat kiegészítő részletes szabályok, különösen az egyenértékű feltételek értékelési kritériumainak meghatározása tekintetében.

11. cikk

Hasznosítási irányszámok

(1) Az elektromos és elektronikus berendezések 5. cikknek megfelelően elkülönítetten gyűjtött és a 8., 9. és 10. cikknek megfelelően kezelésre szállított összes hulladékát illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók eleget tesznek az V. mellékletben meghatározott minimális irányszámoknak.

(2) Az irányszámok teljesítése akként számítandó, hogy kategóriánként meg kell határozni az elektromos és elektronikus berendezések hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítményekbe – a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban a hasznosítással vagy újrafeldolgozással kapcsolatos megfelelő kezelést követően – bekerülő hulladékaik tömegét, és annak az elektromos és elektronikus berendezések összes elkülönítetten gyűjtött hulladéka kategóriánként meghatározott tömegéhez viszonyított, százalékban kifejezett arányát.

Ezen irányszámok teljesítésébe nem számítanak bele az előzetes tevékenységek, mint például a hasznosítást megelőző válogatás és tárolás.

(3) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, a minimális irányszámok alkalmazására vonatkozó számítási módszereket illetően további szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek az említett irányszámok kiszámításának céljából nyilvántartást vezessenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, azok összetevői, alapanyagai és anyagai tömegéről a gyűjtőhely elhagyásakor (output), a hulladékkezelő létesítménybe történő bekerüléskor (input) és annak elhagyásakor (output), valamint a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítménybe történő bekerüléskor (input).

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a (6) bekezdés céljaira a termékek és anyagok tömegéről a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítmény elhagyásakor (output) nyilvántartást vezessenek.

(5) A tagállamok ösztönzik az új hasznosítási, újrafeldolgozási és kezelési technológiák fejlesztését.

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 316., 2007.12.4., 6. o.

(6) A Bizottság – adott esetben jogalkotási javaslattal kísért – jelentése alapján az Európai Parlament és a Tanács 2016. augusztus 14-ig újra megvizsgálja az V. melléklet 3. részében említett hasznosítási irányszámokat, megvizsgálja az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználásra előkészítendő hulladékaival vonatkozó külön irányszámok meghatározásának lehetőségét, és újra megvizsgálja a (2) bekezdésben említett számítási módszert annak elemzése érdekében, hogy lehetséges-e az irányszámokat a hasznosítás, az újrafeldolgozás és az újrahasználásra való előkészítés folyamataiból eredő termékek és anyagok (output) alapján meghatározni.

12. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyártók biztosítsák legalább az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett hulladékaik gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását.

(2) A tagállamok – adott esetben – ösztönözhetik a gyártókat arra, hogy finanszírozzák az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásokból származó hulladékaik gyűjtőhelyre történő gyűjtésével járó költségeket is.

(3) A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártók felelősek az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékükből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy kollektív rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.

A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtsanak, amelyben feltüntetik, hogy az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi hulladékaival való gazdálkodást finanszírozni fogják, és biztosítják, hogy a gyártók termékeiket a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen jelöljék meg. Az említett garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásra szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, újrafeldolgozási biztosítás vagy zárolt bankszámla.

(4) Az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13-án vagy az előtt forgalomba hozott termékekből származó hulladékaival (a továbbiakban: hulladékká vált régebbi berendezések) való gazdálkodás költségei finanszírozásának felelőssége olyan rendszert vagy rendszereket terhel, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában hozzájárul.

(5) A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy megfelelő mechanizmusokat vagy visszafizetési eljárásokat alakítsanak ki a hozzájárulások gyártóknak történő visszatérítésére, amennyiben az elektromos vagy elektronikus berendezést forgalomba hozatal céljából az érintett tagállam területén kívülre szállítják. Ezeket a mechanizmusokat vagy eljárásokat a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek alakíthatják ki.

(6) A Bizottság felkérést kap arra, hogy 2015. augusztus 14-ig készítsen jelentést az életciklus végén jelentkező valós költségeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik gyártók általi finanszírozásába történő beépítésére vonatkozó kritériumok meghatározásának lehetőségéről, valamint hogy adott esetben jogalkotási javaslatot nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

13. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések nem magánháztartásokból származó hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elektromos és elektronikus berendezések 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékekből keletkezett, nem magánháztartásokból származó hulladékaik gyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártók finanszírozzák.

Azon hulladékká vált régebbi berendezések esetében, amelyeket új helyettesítő termékekkel vagy azonos funkciót betöltő új termékekkel váltanak fel, a költségeket ezen termékek gyártói finanszírozzák azok szállításakor. A tagállamok választhatják azt a megoldást is, hogy a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók is felelősek legyenek részben vagy teljes mértékben e finanszírozásért.

Egyéb hulladékká vált régebbi berendezések esetében a költségeket a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók finanszírozzák.

(2) A gyártók és a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók ennek az irányelvnek a sérelme nélkül megállapodásokat köthetnek a finanszírozás egyéb módjáról.

14. cikk

Felhasználói információk

(1) A tagállamok előírhatják a gyártók számára, hogy új termékek értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat a környezetvédelmi szempontból megfelelő gyűjtés, kezelés és ártalmatlanítás költségeiről. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségek lehető legpontosabban becsült összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban felhasználó személyek megkapják az alábbiakra vonatkozó szükséges információkat:

- az az előírás, hogy tilos az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítása, és hogy az ilyen hulladékot elkülönítetten kell gyűjteni;
- a rendelkezésükre álló visszavételi és gyűjtési rendszerek, ösztönözve a rendelkezésre álló gyűjtőpontokra vonatkozó információk összehangolását, függetlenül az azokat létrehozó gyártótól, illetve egyéb szereplőtől;
- szerepük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik újrahasználásában, újrafeldolgozásában és egyéb formában történő hasznosításában;

- d) a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatások az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok miatt;
- e) a IX. mellékletben szereplő ábra jelentése.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy a fogyasztók részt vegyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésében, és hogy arra ösztönözzék őket, hogy hozzájáruljanak az újrahasználati, kezelési és hasznosítási folyamathoz.

(4) A tagállamok annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék, valamint hogy elősegítsék annak elkülönített gyűjtését, biztosítják, hogy a gyártók a IX. mellékletben szereplő ábrával megfelelően – lehetőleg az EN 50419 európai szabvány⁽¹⁾ szerint – megjelöljék a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket. Kivételes esetekben, ha erre a termék mérete vagy funkciója miatt szükség van, az ábrát az elektromos és elektronikus berendezés csomagolására, használati utasítására és garanciajegyére nyomtatják.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a (2), (3) és (4) bekezdésben említett információkat vagy azok egy részét a gyártók és/vagy a forgalmazók biztosítsák, pl. a használati utasításban vagy az értékesítés helyén, vagy nyilvános figyelemfelkeltő kampányban.

15. cikk

A hulladékkezelő létesítmények számára biztosítandó információk

(1) Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok újrahasználatra való előkészítésének, valamint helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének elősegítése érdekében (beleértve a karbantartást, korszerűsítést, átalakítást és az újrafeldolgozást is), a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyártók a berendezés forgalomba hozatalát követő egy éven belül az uniós piacon első alkalommal forgalomba hozott új elektromos és elektronikus berendezések valamennyi típusát illetően ingyenesen biztosítsák az újrahasználatra való előkészítésre és a hulladékkezelésre vonatkozó tájékoztatást. A tájékoztatás kiterjed az elektromos és elektronikus berendezésben található különböző alkatrészek és anyagok meghatározására, valamint arra, hogy pontosan hol található az elektromos és elektronikus berendezésen belül veszélyes anyagok és keverékek, ha ezek az információk az újrahasználatra előkészítő központok, valamint a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények számára szükségesek ahhoz, hogy betarthassák ezen irányelv rendelkezéseit. Az elektromos és elektronikus berendezést gyártók kézikönyvek formájában vagy elektronikus úton (pl. CD-ROM, online szolgáltatások) az újrahasználatra előkészítő központok, valamint a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat.

(2) Annak érdekében, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezés forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen

meg lehessen határozni, a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezésen található jelzésből kiderüljön, hogy a berendezést 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. Lehetőség szerint az EN 50419 európai szabványt kell alkalmazni e célból.

16. cikk

Nyilvántartásba vétel, tájékoztatás és jelentés

(1) A tagállamok a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően nyilvántartást vezetnek a gyártókról, köztük az elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártókról. Ez a nyilvántartás az ezen irányelv szerinti követelményeknek való megfelelés nyomon követésére szolgál.

A 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontjában meghatározott, elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártókat az értékesítés helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. Amennyiben az ilyen gyártók az értékesítés helye szerinti tagállamban nincsenek nyilvántartásba véve, a gyártókat a 17. cikk (2) bekezdésében említett meghatalmazott képviselőik útján kell nyilvántartásba venni.

(2) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy:

a) valamennyi gyártót, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselőt az előírásoknak megfelelően vegyenek nyilvántartásba, és legyen lehetőségük arra, hogy a nemzeti nyilvántartásba online bejegyeztethessenek a gyártó adott tagállamban folytatott tevékenységeivel kapcsolatos minden lényeges adatot;

b) a nyilvántartásba vételkor valamennyi gyártó, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselő megadja a X. melléklet A. részében meghatározott információkat, és vállalja, hogy ha szükséges, frissíti azokat;

c) valamennyi gyártó, illetve valamennyi, a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselő megadja a X. melléklet B. részében meghatározott információkat;

d) a nemzeti nyilvántartások internetes oldalukon megadják más nemzeti nyilvántartások internetes elérhetőségét a gyártók, illetve a 17. cikk alapján kijelölt meghatalmazott képviselők más tagállamokban történő nyilvántartásba vételének megkönnyítésére.

(3) Ezen cikk végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság a nyilvántartásba vétel és a jelentések formátumát és a jelentéstétel gyakoriságát meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok éves szinten információkat gyűjtnek (beleértve a megalapozott becsléseket is) a piacukon forgalomba hozott, és bármely módon gyűjtött és a tagállamon belül újrahasználatra előkészített, újrafeldolgozott és hasznosított elektromos és elektronikus berendezések mennyiségéről és kategóriáiról, valamint az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött és exportált hulladékaikról, tömeg alapján.

⁽¹⁾ A CENELEC által 2006 márciusában elfogadva.

(5) A tagállamok háromévenként jelentést küldenek a Bizottság részére ennek az irányelvnek a végrehajtásáról és a (4) bekezdésben meghatározott információkról. A végrehajtási jelentést a 2004/249/EK bizottsági határozatban⁽¹⁾ és a 2005/369/EK bizottsági határozatban⁽²⁾ meghatározott kérdőív alapján állítják össze. A jelentést az abban tárgyalt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül juttatják el a Bizottsághoz.

Az első jelentés által felölelt időszak 2014. február 14-től 2015. december 31-ig tart.

A Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek az irányelvnek a végrehajtásáról.

17. cikk

A meghatalmazott képviselő

(1) Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának i–iii. alpontja szerinti, másik tagállamban letelepedett gyártó a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának i–iii. alpontjaitól eltérően jogosult legyen arra, hogy kijelöljön egy a tagállam területén letelepedett jogi vagy természetes személyt, aki, illetve amely meghatalmazott képviselőként felelős az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek a tagállam területén való teljesítéséért.

(2) Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontja szerinti, a területén letelepedett gyártó, amely egy másik olyan tagállamba értekesít elektromos és elektronikus berendezést, amelyben nincs letelepedve, az adott tagállamban kijelöljön egy meghatalmazott képviselőt, aki felelős az adott gyártó ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek az adott tagállam területén való teljesítéséért.

(3) A meghatalmazott képviselő kijelölése írásbeli meghatalmazással történik.

18. cikk

Igazgatási együttműködés és információcsere

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatóságok együttműködjenek egymással – különösen annak érdekében, hogy megteremtsék a megfelelő információáramlást annak biztosításához, hogy a gyártók megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek – és adott esetben információt szolgáltatassanak egymás és a Bizottság számára, hogy megkönnyítsék ezen irányelv megfelelő végrehajtását. Az igazgatási együttműködés és különösen a nemzeti nyilvántartások közötti információcsere során fel kell használni az elektronikus kommunikáció nyújtotta lehetőségeket.

Az együttműködés többek között kiterjed a vonatkozó dokumentumokhoz és információkhoz, köztük bármilyen ellenőrzés eredményéhez való hozzáférés engedélyezésére, az együttműködésre felkért hatóság tagállamban hatályos adatvédelmi jogszabályok rendelkezéseire is figyelemmel.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 56. o.

⁽²⁾ HL L 119., 2005.5.11., 13. o.

19. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 16. cikk (5) bekezdésének és a IV., VII., VIII. és IX. mellékletnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében szükséges módosításokra vonatkozóan. A VII. melléklet módosításakor az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2011. június 8-i 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ alapján megadott mentességeket is figyelembe kell venni.

A Bizottság a mellékletek módosítását megelőzően többek között konzultál az elektromos és elektronikus berendezések gyártóival, az újrafeldolgozókkal, a hulladékkezelőkkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalói és fogyasztói szervezetekkel.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2012. augusztus 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 7. cikk (4) bekezdése, a 8. cikk (4) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése és a 19. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett

⁽³⁾ HL L 174., 2011.7.1., 88. o.

időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

21. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

22. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről 2014. február 14-ig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

23. cikk

Vizsgálat és nyomon követés

(1) A tagállamok az irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzése érdekében gondoskodnak az indokolt vizsgálatokról és nyomon követésről.

Ezeknek a vizsgálatoknak legalább a következőkre kell kiterjedniük:

- a) a gyártókról vezetett nyilvántartás keretében közölt információkra;
- b) az 1013/2006/EK rendeletnek és az 1418/2007/EK rendeletnek megfelelően az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítmányaira és különösen az Unión kívüli exportjára;
- c) a 2008/98/EK irányelvnek és a jelen irányelv VII. mellékletének megfelelően a hulladékkezelő létesítményekben végzett tevékenységekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezések szállítását a VI. mellékletben foglalt minimumkövetelményekkel összhangban végezzék, és ennek megfelelően nyomon követik e szállítmányokat.

(3) A feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos elemzések és

vizsgálatok költségeit, a tárolási költségeket is beleértve, a gyártókra, a nevíükben eljáró harmadik felekre vagy a feltételezhetően hulladéknak minősülő használt elektromos és elektronikus berendezés szállítását megszervező egyéb személyekre lehet terhelni.

(4) Ezen cikk és a VI. melléklet végrehajtása egységes feltételeinek, és különösen a VI. melléklet 2. pontja végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság, a vizsgálattal és a nyomon követéssel kapcsolatos további szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

Az irányelv átültetése a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2014. február 14-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A tagállamok a 8. cikk (6) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások útján is átültethetik a nemzeti jogba, feltéve, hogy ilyen módon is megvalósulnak az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) a megállapodások végrehajthatók;
- b) a megállapodások a célokat a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt határozzák meg;
- c) a megállapodásokat a tagállam hivatalos lapjában vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban kihirdetik és a Bizottság részére megküldik;
- d) az elért eredményeket rendszeresen nyomon követik, jelentik az illetékes hatóságok és a Bizottság részére, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszik;

- e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért eredményeket megvizsgálják;
- f) ha nem tartják be a megállapodást, a tagállamoknak törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján kell végrehajtaniuk ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

A XI. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2002/96/EK irányelv 2014. február 15-től hatályát veszti, a XI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a XII. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

I. MELLÉKLET

Ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriái a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott átmeneti időszak alatt

1. Háztartási nagygépek
 2. Háztartási kisgépek
 3. IT- és távközlési berendezések
 4. Szórakoztató-elektronikai cikkek és fotovoltaikus panelek
 5. Világítótestek
 6. Elektromos és elektronikus szerszámok (a nagyméretű, rögzített ipari szerszámok kivételével)
 7. Játékok, szabadidős és sportfelszerelések
 8. Orvostechikai eszközök (a beültetett és fertőzött termékek kivételével)
 9. Ellenőrző és vezérlő eszközök
 10. Adagolóautomaták
-

II. MELLÉKLET

Az I. Mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek tájékoztató jellegű listája

1. HÁZTARTÁSI NAGYGÉPEK

Nagyméretű hűtőberendezések

Hűtőszekrények

Fagyasztók

Élelmiszerek hűtésére, konzerválására és tárolására szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Mosógépek

Ruhaszárító gépek

Mosogatógépek

Tűzhelyek és sütők

Elektromos sütők

Elektromos főzőlapok

Mikrohullámú sütők

Főzésre és élelmiszer-feldolgozásra szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Elektromos fűtőberendezések

Elektromos fűtőtestek

Helyiségek, ágyak, ülőbútorok fűtésére szolgáló egyéb háztartási nagygépek

Elektromos ventilátorok

Légkondicionáló berendezések

Egyéb szellőztető-, elszívó- és légkondicionáló berendezések

2. HÁZTARTÁSI KISGÉPEK

Porszívók

Szőnyegseprűk

Egyéb takarítóberendezések

Varró-, kötő-, fonó- és egyéb, textil feldolgozására használt gépek

Vasalók és ruhanemű vasálására, mángorlására és egyéb kezelésére szolgáló más berendezések

Kenyérpíritók

Olajsütők

Darálók, kávéfőző gépek és tárolóedények vagy csomagolások lezárására vagy felnyitására szolgáló berendezések

Elektromos kések

Hajvágó eszközök, hajszarítók, elektromos fogkefék, borotváló-, masszírozó- és egyéb, testápolásra szolgáló berendezések

Órák és karórák, időmérésre, -jelzésre és -nyilvántartására szolgáló egyéb berendezések

Mérlegek

3. IT- ÉS TÁVKÖZLÉSI BERENDEZÉSEK

Központi adatfeldolgozás:

Nagyszámítógépek

Miniszámítógépek

Nyomtatók

Személyi számítógépek:

Személyi számítógépek (központi feldolgozó egység, egér, monitor és billentyűzet is)

Hordozható számítógépek (központi feldolgozó egység, egér, monitor és billentyűzet is)

Kisméretű hordozható számítógépek

Elektronikus jegyzetöbök

Nyomtatók

Másolóberendezések

Elektromos és elektronikus írógépek

Zseb- és asztali számológépek

továbbá információk elektronikus eszközökkel történő összegyűjtésére, tárolására, feldolgozására, bemutatására, illetve továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

Felhasználói terminálok és rendszerek

Faxberendezések (faxok)

Telexek

Telefonok

Nyilvános telefonok

Vezeték nélküli telefonok

Mobiltelefonok

Üzenetrögzítő rendszerek

továbbá hang, kép vagy más információk távközlési eszközökkel történő továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

4. SZÓRAKOZTATÓ-ELEKTRONIKAI CIKKEK ÉS FOTOVOLTAIKUS PANELEK

Rádiókészülékek

Televíziókészülékek

Videokamerák

Videomagnók

Hifiberendezések

Audio erősítők

Hangszerek

továbbá a hang, illetve kép (beleértve a szignálokat is) rögzítésére vagy reprodukálására szolgáló egyéb termékek és berendezések, illetve a hang és kép továbbítására szolgáló nem távközlési technológiák

Fotovoltaikus panelek

5. VILÁGÍTÓTESTEK

Fénycsőes világítótestek a háztartási világítótestek kivételével

Egyenes fénycsőek

Kompakt fénycsőek

Nagy intenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagynyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat

Kisnyomású nátriumlámpák

Egyéb világítótestek, illetve fényszóró vagy fényszabályozó berendezések az izzólámpák kivételével

6. ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS SZERSZÁMOK (A NAGYMÉRETŰ, RÖGZÍTETT IPARI SZERSZÁMOK KIVÉTE-LÉVEL)

Fúrók

Fűrészek

Varrógépek

Fa, fém és egyéb anyagok esztergálására, aprítására, csiszolására, őrlésére, fűrészelésére, vágására, nyírására, fúrására, lyukasztására, perforálására, hajtogatására, hajlítására és hasonló megmunkálására szolgáló berendezések

Szegecslésre, szegezésre, csavarásra, illetve szegecsek, szögek, csavarok eltávolítására vagy hasonló célokra szolgáló szerszámok

Hegesztésre, forrasztásra és hasonló célokra szolgáló szerszámok

Szórásra, kenésre, diszperzióra, illetve folyadékok vagy gázok másfajta kezelésére szolgáló berendezések

Fűnyírók és egyéb kertészeti szerszámok

7. JÁTÉKOK, SZABADIDŐS ÉS SPORTFELSZERELÉSEK

Villanyvonatok vagy autóverseny-készletek

Kézi videojáték-konzolok

Videojátékok

Számítógépek kerékpározáshoz, búvárkodáshoz, futáshoz, evezéshez stb.

Elektromos vagy elektronikus alkatrészeket tartalmazó sportfelszerelések

Érmével működő játékautomaták

8. ORVOSTECHNIKAI ESZKÖZÖK (A BEÜLTETETT ÉS FERTŐZÖTT TERMÉKEK KIVÉTELEL)

Sugárterápiás berendezések

Kardiológiai berendezések

Dializáló berendezések

Lélegeztetőgépek

Nukleáris medicina berendezései

Laboratóriumi berendezések *in vitro* diagnózishoz

Analizálóberendezések

Fagyasztók

Megtermékenyítési tesztek

Betegségek, sérülések vagy rokkantság kimutatására, megelőzésére, megfigyelésére, kezelésére és enyhítésére szolgáló egyéb berendezések

9. ELLENŐRZŐ ÉS VEZÉRLŐ ESZKÖZÖK

Füstjelző berendezések

Fűtésszabályozók

Termosztátok

Háztartási vagy laboratóriumi mérő- és szabályozóberendezések

Ipari létesítményekben használt egyéb ellenőrző és vezérlő eszközök (pl. vezérlőpultok)

10. ADAGOLÓAUTOMATÁK

Melegital-automaták

Palackozott vagy dobozos meleg- és hidegital-automaták

Szilárdtermék-automaták

Pénzkiadó automaták

Termékek automatikus kiadására szolgáló mindenfajta berendezés

III. MELLÉKLET

**EZEN IRÁNYELV HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK
KATEGÓRIÁI**

1. Hőcserélő berendezések
 2. Képernyők, monitorok és olyan berendezések, amelyek 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaznak
 3. Lámpák
 4. Nagygépek (bármely külső méret meghaladja az 50 cm-t), többek között, de nem kizárólag:

háztartási gépek; IT- és távközlési berendezések; szórakoztató-elektronikai cikkek; világítótestek; hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések; elektromos és elektronikus szerszámok; játékok, szabadidős és sportfelszerelések; orvostechnikai eszközök; ellenőrző és vezérlő eszközök; adagolóautomaták; elektromos áramot fejlesztő berendezések. Ez a kategória nem foglalja magába az 1–3. kategóriába tartozó berendezéseket.
 5. Kisgépek (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t), többek között, de nem kizárólag:

háztartási gépek; szórakoztató-elektronikai cikkek; világítótestek; hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések; elektromos és elektronikus szerszámok; játékok, szabadidős és sportfelszerelések; orvostechnikai eszközök; ellenőrző és vezérlő eszközök; adagolóautomaták; elektromos áramot fejlesztő berendezések. Ez a kategória nem foglalja magába az 1–3. és 6. kategóriába tartozó berendezéseket.
 6. Kisméretű számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t)
-

IV. MELLÉKLET

A III. Mellékletben felsorolt kategóriákba tartozó termékek tájékoztató jellegű listája

1. Hőcserélő berendezések

Hűtőszekrények, fagyasztók, hűtött termékek automatikus kiadására szolgáló berendezések, légkondicionáló berendezések, páráltanító berendezések, hőszivattyúk, olajradiátorok és egyéb hőcserélő berendezések, melyek hőcserélő közegként víztől eltérő folyadékot tartalmaznak.

2. Képernyők, monitorok és olyan berendezések, amelyek 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaznak

Képernyők, televíziókészülékek, LCD képernyők, monitorok, hordozható számítógépek, kisméretű hordozható számítógépek.

3. Lámpák

Egyenes fénycsövek, kompakt fénycsövek, fénycsövek, nagy intenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagy nyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat, kisnyomású nátriumlámpák, LED.

4. Nagygépek

Mosógépek, ruhaszárító gépek, mosogatógépek, tűzhelyek és sütők, elektromos sütők, elektromos főzőlapok, világítótestek, hang- és képlejátszó berendezések, zenei berendezések (kivéve a templomi orgonát), kötő- és szövőgépek, nagyszámítógépek, nagyméretű nyomtatók, másolóberendezések, érmével működő nagyméretű játékautomaták, nagyméretű orvostechikai eszközök, nagyméretű ellenőrző és vezérlő eszközök, termékek és pénz automatikus kiadására szolgáló nagyméretű berendezések, fotovoltaikus panelek.

5. Kisgépek

Porszívók, szőnyegseprők, varrógépek, világítótestek, mikrohullámú sütők, szellőzőberendezések, vasalók, kenyérpírtók, elektromos kések, elektromos vízforralók, órák, elektromos borotvák, mérlegek, haj- és testápoló gépek, számlógépek, rádiókészülékek, videokamerák, videomagnók, hifiberendezések, hangszerek, hang- és képlejátszó berendezések, elektronikus és elektromos játékok, sporteszközök, kerékpározáshoz, búvárkodáshoz, futáshoz, evezéshez stb., használt számítógépek, füstjelző berendezések, fűtésszabályozók, termosztátok, kisméretű elektromos és elektronikus szerszámok, kisméretű orvostechikai eszközök, kisméretű ellenőrző és vezérlő eszközök, termékek automatikus kiadására szolgáló kisméretű berendezések, beépített fotovoltaikus paneleket tartalmazó kisgépek.

6. Kisméretű számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t)

Mobiltelefonok, GPS-ek, zsebszámológépek, routerek, személyi számítógépek, nyomtatók, telefonok.

V. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN EMLÍTETT MINIMÁLIS HASZNOSÍTÁSI IRÁNYSZÁMOK

1. rész: Az I. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2012. augusztus 13-tól 2015. augusztus 14-ig kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok:
- a) az I. melléklet 1. vagy 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 75 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - b) az I. melléklet 3. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 65 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - c) az I. melléklet 2., 5., 6., 7., 8. vagy 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 70 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 50 %-ot kell újrafeldolgozni;
 - d) a gázkisülésű lámpák esetében 80 %-ot kell újrafeldolgozni.
2. rész: Az I. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2015. augusztus 15-től 2018. augusztus 14-ig kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok:
- a) az I. melléklet 1. vagy 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 85 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - b) az I. melléklet 3. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 70 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - c) az I. melléklet 2., 5., 6., 7., 8. vagy 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 55 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - d) a gázkisülésű lámpák esetében 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni.
3. rész: Az III. mellékletben felsorolt kategóriákra vonatkozóan 2018. augusztus 15-től kategóriánként alkalmazandó minimális irányszámok
- a) a III. melléklet 1. vagy 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 85 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 80 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - b) a III. melléklet 2. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 80 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 70 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - c) a III. melléklet 5. vagy 6. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében:
 - 75 %-ot kell hasznosítani, valamint
 - 55 %-ot kell előkészíteni újrahasználatra és kell újrafeldolgozni;
 - d) a III. melléklet 3. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében 80 %-ot kell újrafeldolgozni.

VI. MELLÉKLET

A SZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

1. Ha egy szállítmány birtokosa arra hivatkozik, hogy használt elektromos és elektronikus berendezéseket és nem azok hulladékait szállítja vagy kívánja szállítani, akkor a tagállamok előírják, hogy a szállítmány birtokosa rendelkezzen az alábbi igazolásokkal annak érdekében, hogy különbséget lehessen tenni a hulladéknak tekinthető elektromos és elektronikus berendezések és használt elektromos és elektronikus berendezések között:
 - a) az adott elektromos vagy elektronikus berendezés eladását és/vagy tulajdonjogának átruházását igazoló számla vagy szerződés másolata, amelyen szerepel, hogy a berendezést közvetlen újrahasználatra szánják, és teljesen működőképés;
 - b) értékelő vagy vizsgálati igazolás egy példánya (tesztigazolás, működési tanúsítvány) a szállítmány összes tételére vonatkozóan, valamint az összes vizsgálati eredmény jegyzőkönyve a 3. pontban foglaltak szerint részletezve;
 - c) az elektromos vagy elektronikus berendezés szállítását kezdeményező birtokos nyilatkozata, amely kimondja, hogy a szállítmány részét alkotó egyetlen anyag vagy berendezés sem minősül hulladéknak a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja szerinti értelemben;
 - d) a be- és kirakodás, illetve a szállítás során a szállítmány megfelelő védelme a károsodás ellen, elsősorban megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén.
2. E rendelkezésektől eltérve az 1. pont a) és b) pontja és a 3. pont nem alkalmazandó, amennyiben hitelt érdemlően dokumentálva van, hogy a szállítás vállalkozások közötti átadási megállapodás keretében valósul meg, és hogy:
 - a) az elektromos és elektronikus berendezéseket hibásként küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek garanciális javításra, az újrahasználat szándékával; vagy
 - b) a használt, szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezéseket érvényes szerződés alapján helyreállítás vagy javítás céljából küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek vagy harmadik fél olyan országban található létesítményébe, amelyre az OECD Tanácsának a hasznosításra szánt hulladék országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről szóló C(92)39 végleges határozatának felülvizsgálatáról szóló C(2001)107 végleges határozata vonatkozik, az újrahasználat szándékával; vagy
 - c) a használt, szakmai használatra szánt hibás elektromos és elektronikus berendezéseket – például az orvostech-nikai berendezéseket és azok alkatrészeit – az értékesítést követő szolgáltatás részeként kötött érvényes szerződés alapján a meghibásodást kiváltó ok elemzésének céljából küldik vissza a gyártónak vagy a nevében eljáró harmadik félnek, amennyiben e vizsgálatot kizárólag a gyártó vagy a nevében eljáró harmadik személy végezheti el.
3. A tagállamok a használt elektromos és elektronikus berendezések tekintetében az alábbiakban felsorolt vizsgálati és nyilvántartási lépéseket írják elő annak megállapítására, hogy a szállított berendezések használt elektromos vagy elektronikus berendezéseknek, nem pedig hulladéknak minősülnek-e:
 1. lépés: Vizsgálat
 - a) A berendezések működőképességét ellenőrizni kell, veszélyesanyag-tartalmukat is értékelve. A vizsgálat jellege függ a vizsgált elektromos vagy elektronikus berendezés rendeltetésétől. A legtöbb használt elektromos vagy elektronikus berendezés esetében elegendő a főbb funkciók működéséről megbizonyosodni.
 - b) Az összes vizsgálati és teszteredményt le kell jegyezni.
 2. lépés: Dokumentáció
 - a) A vizsgálati eredményekről szóló adatlapot magának az elektromos vagy elektronikus berendezésnek az egyik oldalára kell rögzíteni (ha nincs becsomagolva), illetve a külső csomagolásra kell helyezni, hogy annak felbontása nélkül tanulmányozni lehessen.
 - b) A dokumentációnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:
 - a tétel megnevezése (a berendezés neve, ha adott esetben a II. vagy IV. mellékletben felsorolták, valamint adott esetben az I. vagy III. mellékletben meghatározott kategória),
 - adott esetben a tétel azonosító száma (típuszáma),
 - a gyártás éve (ha ismert),
 - a működést igazoló vállalat neve és címe,

- a teszteredményeknek az 1. lépésben foglaltak szerinti ismertetése (a működőképességi teszt időpontját is beleértve),
 - a végrehajtott vizsgálatok jellege.
4. Az 1., 2. és 3. pontban említett dokumentáción kívül a használt elektromos vagy elektronikus berendezések minden szállítmányát (pl. konténer, teherautó-rakomány) el kell látni a következő árukísérő dokumentumokkal:
- a) megfelelő fuvarokmány, például CMR fuvarlevél;
 - b) felelősségi nyilatkozat.
5. Az 1., 2., 3. és 4. pontban előírt megfelelő dokumentumok hiányában, amelyek bizonyítják, hogy egy tárgy használt elektromos vagy elektronikus berendezés, és nem ezek hulladéka, valamint a szállítmány szállítás, berakodás és kirakodás alatti – különösen megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén való – megfelelő védelmének hiányában – amelyek biztosítása a szállítást kezdeményező birtokos kötelezettsége – a tagállami hatóságok az árukat elektromos vagy elektronikus berendezések hulladékának tekintik, a szállítmányt pedig illegálisként kezelik. Ilyen esetekben a szállítmány a továbbiakban az 1013/2006/EK rendelet 24. és 25. cikke szerint kezelendő.
-

VII. MELLÉKLET

Hulladék elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek a 8. cikk (2) bekezdésében említett szelektív kezelése

1. Az elektromos és elektronikus berendezések valamennyi elkülönítetten gyűjtött hulladékából el kell távolítani legalább az alábbi anyagokat, keverékeket és alkatrészeket:

- a poliklórozott bifenileket (PCB) tartalmazó kondenzátorokat a poliklórozott bifenilek és a poliklórozott terfenilek (PCB/PCT) ártalmatlanításáról szóló, 1996. szeptember 16-i 96/59/EK tanácsi irányelvvel összhangban ⁽¹⁾,
- a higanyt tartalmazó alkatrészeket, például a kapcsolókat és a háttérvilágításra szolgáló lámpákat,
- a szárazelemeket,
- a mobiltelefonok nyomtatott áramköri lapjait általában, illetve az egyéb berendezéseket, ha a nyomtatott áramköri lap felülete a 10 négyzetcentimétert meghaladja,
- a folyadékos és pépes festécpatronokat, valamint a színes festékkazettákat,
- a brómozott gyulladásgátló anyagokat tartalmazó műanyagokat,
- az azbeszthulladékokat és az azbesztet tartalmazó alkatrészeket,
- a katódsugárcsőveket,
- a fluorozott-klórozott szénhidrogéneket (CFC), a részlegesen halogénezett klórozott-fluorozott szénhidrogéneket (HCFC), a fluorozott szénhidrogéneket (HFC), a szénhidrogéneket (HC),
- a gázkisülésű lámpákat,
- a 100 négyzetcentiméternél nagyobb felületű folyadékkristályos kijelzőket (adott esetben a házzal együtt), és minden gázkisülésű lámpával hátulról megvilágított kijelzőt,
- a külső elektromos kábeleket,
- a tűzálló kerámiaszállakat tartalmazó alkatrészeket, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő huszonharmadik hozzáigazításáról szóló, 1997. december 5-i 97/69/EK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ foglaltaknak megfelelően,
- a radioaktív anyagokat tartalmazó alkatrészeket, a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkében és I. mellékletében meghatározott mentességi értékek alatti alkatrészek kivételével,
- az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó elektrolit kondenzátorokat (magasság > 25 mm, átmérő > 25 mm, vagy arányosan hasonló méretűek).

Ezeknek az anyagoknak, keverékeknek és alkatrészeknek az ártalmatlanítása, illetve hasznosítása a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően történik.

2. Az elektromos és elektronikus berendezések elkülönítetten gyűjtött hulladékai alábbi alkatrészeit a következőképpen kell kezelni:

- katódsugárcsővek: el kell távolítani a fluoreszkáló bevonatot,

⁽¹⁾ HL L 243., 1996.9.24., 31. o.

⁽²⁾ HL L 343., 1997.12.13., 19. o.

⁽³⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

- az ózont lebontó gázokat tartalmazó berendezések, vagy amelyek globális felmelegedési potenciálja (global warming potential GWP) a 15-ös értéket meghaladja (például a habokban vagy a hűtőkörökben található gázok): a gázokat megfelelően ki kell vonni, és megfelelően kezelni kell. Az ózont lebontó gázokat az 1005/2009/EK rendeletnek megfelelően kell kezelni,
 - gázkisülésű lámpák: a higanyt el kell távolítani.
3. A környezeti szempontokra, illetve az újrahasználat és az újrafeldolgozás kívánatos voltára való tekintettel az 1. és 2. pontot úgy kell alkalmazni, hogy az ne akadályozza meg az alkatrészek vagy az egész berendezés környezetvédelmi szempontból megfelelő újrahasználatát és újrafeldolgozását.
-

VIII. MELLÉKLET

A 8. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

1. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelés előtti tárolóhelyei (beleértve az ideiglenes tárolást is) (a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ előírásainak sérelme nélkül):
 - át nem eresztő felületek a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - időjárásálló borítás a megfelelő területeken.
2. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésére szolgáló helyek:
 - mérlegek a kezelt hulladék tömegének megmérésére,
 - át nem eresztő felületek és vízálló borítás a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - megfelelő tárolók a szétszerelt alkatrészekhez,
 - megfelelő tartályok a szárazelemek, a PCB/PCT tartalmú kondenzátorok és egyéb veszélyes hulladék, például radioaktív hulladék tárolására,
 - vízkezelő berendezések, az egészségügyi és környezetvédelmi rendelkezéseknek megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

IX. MELLÉKLET

AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK JELÖLÉSÉRE SZOLGÁLÓ ÁBRA

Az elektromos és elektronikus berendezések elkülönített gyűjtését jelző ábra az alábbiaknak megfelelően áthúzott, kerekes szemégyűjtő tartályt ábrázol. A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörölhetetlennek kell lennie.

X. MELLÉKLET

A 16. CIKKBEN EMLÍTETT NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELHEZ ÉS JELENTÉSHEZ SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓK**A. A nyilvántartásba vételkor benyújtandó információk:**

1. A gyártó, vagy a 17. cikk alapján meghatalmazott képviselő neve és címe (postai irányítószám, település, utca és házszám, ország, telefonszám és faxszám, e-mail cím és a kapcsolattartó személy). A 17. cikkben meghatározott meghatalmazott képviselő esetében a képviselt gyártó elérhetőségeit is meg kell adni.
2. A gyártó nemzeti azonosító kódja, beleértve a gyártó európai adószámát vagy nemzeti adóazonosító számát is.
3. Az elektromos vagy elektronikus berendezés kategóriája az I. vagy adott esetben a III. mellékletnek megfelelően.
4. Az elektromos vagy elektronikus berendezés típusa (háztartási berendezés vagy egyéb).
5. Az elektromos vagy elektronikus berendezés márkanéve.
6. Információ arra vonatkozóan, hogy a gyártó hogyan tesz eleget kötelezettségeinek: egyénileg vagy kollektív rendszerben; a pénzügyi garanciára vonatkozóan is kell információt adni.
7. Az értékesítés módja (pl. távértékesítés).
8. Nyilatkozat arra vonatkozóan, hogy az információk megfelelnek a valóságnak.

B. A jelentéshez szükséges információk:

1. A gyártó nemzeti azonosító kódja.
2. A jelentés tárgyidőszaka.
3. Az elektromos vagy elektronikus berendezés kategóriája az I. vagy adott esetben a III. mellékletnek megfelelően.
4. A tagállamban forgalomba hozott elektromos vagy elektronikus berendezések mennyisége, tömegben megadva.
5. Elektromos vagy elektronikus berendezéseknek a tagállamban elkülönítetten gyűjtött, újrafeldolgozott/újrahasználatra előkészített, hasznosított és ártalmatlanított, vagy az Unión belül vagy az Unión kívülre szállított hulladékai mennyisége, tömegben megadva.

Megjegyzés: a 4. és az 5. pontban meghatározott információkat kategóriánként kell megadni.

XI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(a 25. cikk szerint)

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK irányelv (HL L 37., 2003.2.13., 24. o.)

2003/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 2003.12.31., 106. o.)

2008/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 81., 2008.3.20., 65. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők jegyzéke

(a 25. cikkben említettek)

Irányelv	Az átültetés határideje
2002/96/EK	2004. augusztus 13.
2003/108/EK	2004. augusztus 13.
2008/34/EK	—

XII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	—
—	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés, a) pont
2. cikk, (1) bekezdés (részben)	2. cikk, (3) bekezdés, b) pont
I. B. melléklet, 5. pont utolsó bejegyzés	2. cikk, (3) bekezdés, c) pont
I. B. melléklet, 8. pont	2. cikk, (4) bekezdés, g) pont
—	2. cikk, (4) bekezdés, a)–f) pont és 2. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés a) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés b)–d) pont
3. cikk, b) pont	3. cikk, (1) bekezdés, e) pont
3. cikk, c)–h) pont	3. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, i) pont	3. cikk, (1) bekezdés, f) pont
3. cikk, j) pont	3. cikk, (1) bekezdés, g) pont
3. cikk, k) pont	3. cikk, (1) bekezdés, h) pont
3. cikk, l) pont	—
3. cikk, m) pont	3. cikk, (1) bekezdés, i) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés, j)–o) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk, (1)–(2) bekezdés	5. cikk, (1)–(2) bekezdés
—	5. cikk, (3)–(4) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (5) bekezdés
—	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	8. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés, valamint (3) bekezdés	8. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
II. melléklet, 4. pont	8. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, első mondat
6. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
6. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	10. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés és V. melléklet
—	11. cikk, (2) bekezdés
—	11. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
7. cikk, (4) bekezdés	—
7. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
—	11. cikk, (6) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
—	12. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés (részben)
8. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	12. cikk, (4) bekezdés
—	12. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	14. cikk, (1) bekezdés (részben)
8. cikk, (4) bekezdés	—
9. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
9. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
11. cikk	15. cikk
12. cikk, (1) bekezdés (részben)	16. cikk, (1)–(3) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés (részben)	16. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	16. cikk, (1) és (2) bekezdés és 17. cikk, (2) és (3) bekezdés

A 2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
12. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	16. cikk, (3) és (5) bekezdés
—	17. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	18. cikk
12. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
13. cikk	19. cikk
—	20. cikk
14. cikk	21. cikk
15. cikk	22. cikk
16. cikk	23. cikk, (1) bekezdés
—	23. cikk, (2)–(4) bekezdés
17. cikk, (1)–(3) bekezdés	24. cikk, (1)–(3) bekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (4)–(7) bekezdés, 11. cikk, (6) bekezdés és 12. cikk (6) bekezdés
—	25. cikk
18. cikk	26. cikk
19. cikk	27. cikk
I. A. melléklet	I. melléklet
I. B. melléklet	II. melléklet
—	III., IV. és VI. melléklet
II–IV. melléklet	VII–IX. melléklet
—	X–XI. melléklet
—	XII. melléklet